

ZPRAVODAJ VESELICE

prosinec 2017 • 49

1. Slovo starosty obce
2. Plnění rozpočtu obce a hospodaření obce za 1-9/2017
3. Výsledky voleb do parlamentu ČR
4. Z činnosti Sboru dobrovolných hasičů obce Veselice v roce 2017
5. Co nového na veselické farmě
6. Vzpomínka na události let 1914-1920
7. Pozvánka do legiovlatku
8. Představení nového veselického domu rodiny Sukových
9. Hospodaření Zem. a. s. Březno za rok 2016
10. Rubrika obce Řitonic :
 - Slovo starosty
 - Rybova mše vánoční
11. Informace o cyklu vlastivědných přednášek
12. Černá kronika obce Veselice a okolí - OO PČR Dobruvice
13. Informace ze života v naší obci Veselice
14. Informace z činnosti OÚ Veselice
15. Z činnosti SPOZ
16. Společenská kronika
17. Čtenářské dopisy a ohlasy
18. Příspěvatelé na časopis
19. Vánoční úvaha - Betlémské světlo
20. Tiráž

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

čas běží a znovu jsou Vánoce za dveřmi. Přichází doba dlouhých večerů krásných svátků vánočních a někdy i hodnocení uplynulého času.

Členové Sboru dobrovolných hasičů Veselice letos opět reprezentovali naši obec na okrskové soutěži. Družstvo žen i mužů si vedlo dobře. Nějakou dobu to mohlo vypadat, že se na soutěž do Prodašic z důvodu poruchy brzd nepojede hasičským autem. Děkuji touto cestou všem, kteří se na opravě auta podíleli. V příštím roce nás čeká náročný úkol – to je uspořádání okrskové hasičské soutěže, samozřejmě s účastí alespoň jednoho našeho družstva mužů a žen. Bude nás to stát úsilí a čas, ale věřím, že za podpory občanů to opět zvládneme.

V srpnu byla provedena výměna vodoměrů a zároveň došlo i ke změně ceny stočného na 25 Kč/m³. Voda po testech v laboratoři vyhovuje normám pitné vody.

Sbor pro občanské záležitosti uspořádal dne 14. října pro děti i rodiče krátký pochod, při kterém si mohli zasoutěžit malí i velcí na různých stanovištích. V cíli je čekalo pouštění draků a dlabání dýní. Nakonec zde byl zapálen malý táborák s opékáním buřtů. Účast byla hojná, myslím, že se to líbilo nejen dětem. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří pomáhali s organizací.

V loňském roce, v září, došlo ke sražení sochy svatého Jana Nepomuckého traktorem. Tuto sochu převezl do své dílny akademický sochař pan Martin Pokorný, který ji po vyřízení všech potřebných náležitostí opravil. Dne 20. října letošního roku byla socha předána obci, za účasti pracovníce Magistrátu města Ml. Boleslav a pracovníce Krajského úřadu paní Mgr. L. Maděrové, která vykonávala odborný památkový dohled. Účastnil se samozřejmě pan Martin Pokorný i já za OÚ Veselice. Po domluvě s děkanem římskokatolické farnosti Dolní Bousov, panem Pavlem Michalcem, plánujeme v jarních měsících znovuvysvěcení této sochy, jejíž vznik je datován do roku 1852. S termínem této události budete včas seznámeni.

Závěrem Vám přeji krásné prožití vánočních svátků, strávených ve společnosti dobrých lidí a hodně pohody.

Šťastný nový rok a pevné zdraví Vám všem přeje

Miroslav Pažout, starosta obce

PLNĚNÍ ROZPOČTU OBCE A HOSPODAŘENÍ ZA 1-9/2017

PŘÍJMY (některé položky)	rozpočet (původní)	skutečnost	% plnění
Daň z příjmu FO placená plátcí	335 000,00	274 413,34	81,9
Daň z příjmu FO placená poplat.	355 000,00	5 236,56	1,5
Daň z příjmu FO z kap. vybír. srážkou	30 000,00	25 094,46	83,6
Daň z příjmu právnických osob	350 000,00	269 797,34	77,1
DPH	630 000,00	517 453,04	82,1
Poplatek za likvidaci TKO	85 000,00	73 300,00	86,2
Poplatek ze psů	2 000,00	1 545,00	77,3
Správní poplatky	500,00	140,00	28,0
Daň z hazardních her		4 268,77	
Zruš. Odvod z loterií kromě VHP	6 500,00	2 070,23	31,8
Daň z nemovitosti	220 000,00	186 499,57	84,8
Dotace na správu	46 200,00	34 650,00	75,0
Pitná voda – vodné	170 000,00	149 770,00	88,1
EKO-KOM – zpětný odběr	20 000,00	10 234,00	51,2
Pronájem pozemků	7 100,00	7 074,00	99,6
Pronájem nemovitostí	2 500,00	1 200,00	48,0
Příjmy z prodeje pozemků		40 000,00	
Příjmy z úroků	4 500,00	681,50	15,1
CELKEM PŘÍJMY	2 264 300,00	1 605 140,21	70,89

VÝDAJE	rozpočet (původní)	skutečnost	% plnění
Provoz veřejné silniční dopravy	835 000,00	13 310,00	1,6
Pitná voda	178 000,00	24 062,00	13,5
Záležitosti kultury	15 000,00	9 459,00	63,1
Veřejné osvětlení	64 000,00	39 560,00	61,8
Sběr a svoz komunálního odpadu	130 000,00	92 417,00	71,1
Péče o veřejnou zeleň	14 500,00	3 624,00	25,00
Požární ochrana (dobrovolná část)	41 000,00	8 740,00	21,3
Zastupitelstva obcí	148 000,00	107 514,00	72,6
Činnost místní správy	246 350,00	235 081,45	95,4
Služby peněžních ústavů	3 500,00	2 360,40	67,4
Pojištění majetku obce	12 100,00		
CELKEM VÝDAJE	1 697 450,00	551 127,85	32,46

Rozpočet obce byl k 31. 10. 2017 upraven šesti rozpočtovými opatřeními.

Marcela Šafránková

VÝSLEDKY VOLEB DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY 2017

Počet osob zapsaných do stálého seznamu voličů: . 111
 Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky:78
 Počet odevzdaných úředních obálek:78
 Počet platných hlasů:78
 Volební účast70,27

	Počet hlasů	%
ANO 2011.	34. . . .	43,58
KSČM.9. . . .	11,53
ČSSD7. . . .	8,97
Česká pirátská strana7. . . .	8,97
Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD).7. . . .	8,97
Starostové a nezávislí5. . . .	6,41

	Počet hlasů	%
Rozumní4.5,12
ODS.1. . . .	1,28
Strana svobodných občanů1. . . .	1,28
Občanská demokratická aliance.1. . . .	1,28
TOP 091. . . .	1,28
KDU - ČSL1. . . .	1,28

Marcela Šafránková

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VESELICE V ROCE 2017

Na úvod bych chtěl poděkovat všem hasičům, občanům a příznivcům SDH za podporu a účast při akcích pořádaných naším Sbořem dobrovolných hasičů, ve spolupráci s Obecním úřadem.

Rok 2017 někteří hasiči zahájili tradičním novoročním pochodem po okolí naší obce za velké účasti občanů.

Poslední sobotu v lednu ve Veselické hospůdce proběhla od 19:30 hod. výroční valná hromada našeho sboru dobrovolných hasičů. Na valné hromadě jsme zhodnotili výsledky a činnost v uplynulém roce a naplánovali činnost sboru pro rok 2017. Po zhodnocení a diskuzi jsme povečeřeli guláš od Jany Buckové.

Koncem února se uskutečnila výroční valná hromada 22. okrsku sboru dobrovolných hasičů v Ledcích a za náš sbor se zúčastnilo 5 hasičů. Této výroční valné hromady se zúčastnili zástupci SDH z Ledců, Řitonic, Veselice, Prodašic a Rabakova. Hlavním tématem této schůze bylo zhodnocení činnosti okrsku a jednotlivých sborů za uplynulý rok, vyhodnocení okrskové soutěže, a naplánování akcí okrsku na rok 2017. Dále bylo odhlasováno, že se uskuteční společné námětové prověřovací cvičení okrsku v Řitonicích.

Počátkem dubna proto byla svolána schůze okrsku, kde byly dojednány podrobnosti a termín konání tohoto prověřovacího cvičení. Cvičení se uskutečnilo 27. května v katastru obce Řitonic, za účasti hasičů a techniky z Ledců, Prodašic, Řitonic a Veselice. Cílem cvičení byla dálková přeprava vody čerpané z rybníka. Hasiči z každého sboru měli za úkol postavit pro přepravu vody hasičskou stříkačku s hadicemi, každý ve svém úseku v délce 100 m až nad stáje Pod Barvínkem, odkud byla voda tlačena ke dvojici proudů.

Pokyny pro provádění celého cvičení byly předávány vysílačkami. Každý strojník měl u sebe vysílačku, aby mohl včas reagovat na vzniklý problém a informaci ihned předat. Celou akci vedl starosta okrsku Jan Mikolášek. Cvičení mělo velmi dobrou úroveň i hladký průběh, kde jsme si prověřili svoje schopnosti a požární techniku. Při cvičení došlo při velmi horkém počasí k různým drobným poruchám na technice a prasklé hadice.

Dne 30. dubna se někteří hasiči zúčastnili pálení čarodějnic u rybníka u chat, kde zajišťovali dozor nad ohněm, a také občerstvení.

V květnu se uskutečnila okrsková schůze v Prodašicích. Z důvodu přípravy a organizace okrskové soutěže, obsazení postu rozhodčích, upřesnění termínu a času začátku soutěže bylo dohodnuto, že se soutěž uskuteční v Prodašicích dne 24. 6. 2017.

Okrsková hasičská soutěž 22. okrsku se uskutečnila 24. 6. 2017 v Prodašicích na louce u lesa. Počasí nám vyšlo celkem solidní, takže soutěž mohla proběhnout.

Velký dík patří pořádajícímu sboru SDH Prodašice, kteří dokázali soutěž bezvadně připravit a uspořádat. Okrsková hasičská soutěž začala ve 13:30 nástupem všech zúčastněných sborů. Dále byli soutěžící, rozhodčí a ostatní účastníci seznámeni s průběhem konání soutěže a pravidly pro štafetu a útok.

V kategorii žen soutěžila 4 družstva, kde zvítězily ženy Řitonic před Prodašicemi, Veselící a Ledcemi. Ženy i muži Veselice předvedli velmi dobré výkony v požárním útoku i ve štafetě. V kategorii mužů soutěžila čtyři družstva a pořadí bylo následující: 1. Ledce, 2. Prodašice, 3. Řitonic, 4. Veselice. Po ukončení soutěže a po nástupu jsme odjeli domů a večer jsme před Obecním úřadem grilovali a oslavovali.

V červnu jsme též byli na technické prohlídce s hasičskou cisternou. Před prohlídkou byla provedena oprava a následná výměna kompresoru. Tímto chci poděkovat p. Martinu Šoltysovi za pomoc a ochotu při opravě.

Posvícenskou zábavu jsme pořádali poslední sobotu v srpnu v prostorách venku před Obecním úřadem, v hudební produkci skupiny DIFUR BAND. Počasí nám tentokrát moc nepřálo, protože kolem 23. hodiny se přehnala bouřka a zábava musela být přerušena. Účast, jak domácích tak i přespolních, byla velice slušná.

V sobotu 16. září jsme grilovali před obecním úřadem, kde nám opět nevyšlo počasí a opět přšelo.

Zástupci našeho sboru se též zúčastnili všech okrskových schůzí a starosta sboru všech okresních hasičských schůzí. Dále se také hasiči podíleli na různých společenských, sportovních a kulturních akcích a brigádách spolu pořádaných Obecním úřadem, které proběhly v tomto roce.

Chtěl bych poděkovat těm členům sboru, kteří se aktivně podíleli při zajištění občerstvení při zábavě, při grilování, při přípravě všech akcí, přípravě techniky atd. Příští rok, dne 2. 6. 2018 se při příležitosti 120. výročí založení našeho sboru dobrovolných hasičů Veselice, uskuteční okrsková soutěž v naší obci. Po soutěži bude před Obecním úřadem pokračovat oslava a zábava k tomuto výročí.

Tímto jste všichni srdečně zváni a budeme potěšeni vaší účastí. Doufám, že budeme úspěšně pokračovat v tom, co naši předkové před 120 lety započali.

Závěrem děkuji všem hasičům za reprezentaci obce na soutěžích a za práci ve sboru, kterou vykonávají dobrovolně ve svém volném čase. Dále chci poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a pořádání sportovních, kulturních i jiných akcí, spojených s naší obcí.

Do nového roku 2018 přeji všem hasičkám, hasičům, našim příznivcům a všem občanům hodně zdraví, spokojenosti

CO NOVÉHO NA VESELICKÉ FARMĚ

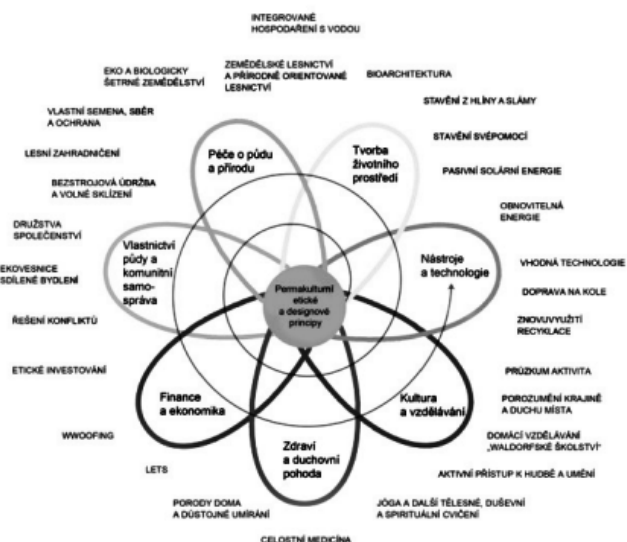
Veselická Permafarma – hlásím se z farmy i s novinami, které bych vám rád sdělil.

Dokončili jsme stavbu kreativního centra. Budova jej již plně funkční včetně fasády, a nyní dokončujeme základní terénní úpravy dvora s cestičkami a zelení.

Z dokončeného centra mám velikou radost. Začneme centrum postupně naplňovat programem, který bude z převážné části souviset s permakulturou.

Co je to permakultura?

V jedné z definic, která je mi blízká, říká Bill Mollison: „Permakultura (permanent agriculture – trvalé zemědělství) je vědomý design a péče o zemědělsky produktivní ekosystémy, které se vyznačují diverzitou, stabilitou a odolností přírodních ekosystémů. Je to harmonická integrace krajiny a lidí, která zajišťuje potravu, energii, úkryt a další materiální i nemateriální potřeby udržitelným způsobem.“ Permakultura není jen zemědělství, ale zahrnuje také kulturu, vzdělávání, místní ekonomiku, ekologické stavitelství a bydlení, péči o zdraví a duchovní pohodu a další. Je to zkrátka celostní koncept se zdravým selským rozumem. Často se koncept permakultury znázorňuje touto kytičkou:

V centru dále plánujeme pořádat různé semináře, konference, sportovní akce, koncerty, výstavy, divadlo, film a postupně celou řadu akcí, které by se mohly stát na Veselici tradicí. Už jsem pozval pár známých a kamarádů a všem se to moc líbilo.

Z našich zvyků a tradic se pomalu vytrácí vřelá komunikace mezi lidmi, sousedy a spoluobčany, společné děláni, zábava, tvoření a podobně. S vírou v tyto hodnoty bych rád inicioval podobnou aktivitu na Veselici. Rád bych, jako první výstavu, uspořádal výstavu dobových reálií obce Veselice.

Veselice má bohatou historii a bude zajímavé se na ni podívat skrze příběhy, vzpomínky, řemesla a dobové předměty, které se zachovaly v paměti občanů a v zaprášených koutech stodol a púd. Když se nám vše zadaří, mohla by se ve spolupráci autora pana Ladislava Matouška a zastupitelstva obce vydat i velmi zajímavá publikace o historii obce. Berte to prosím jako výzvu a prosbu k hledání vašich vzpomínek, dokumentů, fotografií, map, řemeslných výrobků, zemědělských strojů a dalších zajímavých materiálů, které by mohly obohatit zamýšlenou výstavu. Vaše příspěvky můžete směřovat na mě a na paní Marcelu Šafránkovou.

Pokud se to povede, příště by to mohlo být hřiště, pole, kde se budou společně pěstovat ovocné stromy pro všechny, zelenina, brambory,... Co myslíte, umíte si to představit?

Aby centrum bylo vždy připravené, budeme ho potřebovat průběžně nachystat pro konkrétní akci a to samé i pokoje pro ubytování hostů. V této souvislosti hledám pracovníky, kteří by tuto práci poctivě dělali. Budu rád, když budu moct upřednostnit místní lidi, aby práce zůstávala na Veselici a okolí.

Pro jednotlivé akce zajišťujeme i stravování formou plné penze. Zde bych také rád nabídl práci pro kuchaře a kuchařky, kteří rádi vaří, zejména rostlinnou stravu. Ze začátku zatím nepravidelně a brzy také doufám na denní bázi.

V nové kuchyni brzy začneme vyrábět veselické výrobky ze zeleniny a ovoce, které pěstujeme (tedy pokud se urodí). Budou to nejdříve různé pomazánky, zavařeniny a sušené směsi. Pokud bude zájem uvažuj také o pravidelném vaření veganských obědů, které jsou přirozeně chutné a zdravé. Mohou být i bez lepku. Jestli budete o tomto druhu stravování uvažovat, zavolejte mi, protože to bude rozhodně veselické a radostné.

Příští rok budeme pokračovat v pěstování zeleniny do našich bedýnek, které zatím skromně vozíme do Mladé Boleslavi, Prahy, Liberce, Turnova a Mělníka.

Brzy bude zima, a to má zemědělec hodně práce. Už se těším na plánování zeleninových záhonů, shánění semínek a přípravu programu na celý rok.

Zatím přeji všem krásnou a příjemnou zimu.

Mgr. Tomáš Franěk

VZPOMÍNKA NA UDÁLOSTI LET 1914-1920

a také na Veseláky a Řitoňáky, kteří při nich tenkrát byli

Pár slov úvodem

28. říjen není jen státním svátkem a dnem pracovního volna, jak jej dnes většinou chápeme. Je i dobrým důvodem k připomenutí okolností, které k jeho červenému zápisu do kalendáře, před více jak 100 lety předcházely a kdy myšlenka profesora Dr. T. G. Masaryka a jeho bývalých žáků z pražské univerzity, Dr. E. Beneše a Dr. M. R. Štefánika, se stala skutečností. Po obrovském diplomatickém úsilí, vycházejícího z dokonalé znalosti historického prostředí Evropy, se jim podařilo přesvědčit vlády světových velmocí o něčem, co mělo sice svůj historický základ, ale dosud právně neexistovalo. Jimi vynaložené organizační úsilí v zahraničí, našlo nakonec pochopení i u domácí národní reprezentace a vedlo ke vzniku 1. Československé republiky, ve které, vedle 8,8 milionů Čechů a Slováků, žilo ještě 3,2 milionů Němců, 750 tisíc Maďarů, 462 tisíc Karpatských Ukrajinců, 181 tisíc Židů a 76 tisíc Poláků.

Evropa před světovou válkou

Evropa byla před vypuknutím 1. světové války mocensky rozdělená na Trojdhodu (Velká Británie, Francie a Rusko) a Trojspolek (Německo, Rakousko-Uhersko a Itálie). Českému národu se v Rakousko-Uherském soustátí tehdy špatně nežilo. Měli jsme vyspělou kulturu, umění a školství, silný a rozvinutý průmysl i zemědělství. Soustátí ale postupně ztrácelo svoji staletou dějinnou úlohu, jako ochránce malých národů před tlaky z východu i ze západu. Sjedené Německo, spojenec Rakousko-Uherska, se stalo průmyslovou velmocí, a bylo nespokojeno s rozdělením kolonií v tehdejší světě. V touze po jeho novém dělení bylo přístupné k vyvolání světového konfliktu a předpokládalo, že vítězstvím ve válce získá přístup k surovinám potřebným pro průmysl, a že mocenským ovládnutím Evropy vyřeší vznikající národnostní problémy. K rozpoutání konfliktu se hledala již jen záminka. Stal se jí atentát na následníka rakousko-uherského trůnu, na Františka Ferdinanda d'Este a jeho ženu Žofii v Srbském Sarajevu, dne 28. června 1914. Rakousko – Uhersko obvinilo Srbsko z odpovědnosti za atentát a o měsíc později mu vyhlásilo válku.

Rozpoutání světové války

Rusko, na pomoc Srbsku, mobilizovalo své jednotky a Německo žádalo mobilizaci zrušit. Po neuposlechnutí žádosti mu vyhlásilo 1. srpna válku. Konflikt se rozrostl na celosvětový a proti Rakousko – Uhersku s Německem se postupně zformoval blok Centrálních mocností ve složení Velká Británie, Francie, Rusko, Belgie a Srbsko. Přidaly se Japonsko, Rumunsko, Spojené státy Americké a další země. Naposledy ještě Turecko, Bulharsko a Itálie. V Rakousko-Uhersku byla 26. července 1914 vyhlášena mobilizace poloviny armádních sborů, a po týdnu byla rozšířena na mobilizaci všeobecnou. Do dvou dnů museli nastoupit do vojenské služby ročníky 1877 – 1892, po kterých byly povolány ještě, pro velké ztráty na bojištích, ročníky 1872 – 1876. Z 8,5 milionů mužů, povoláných

v Rakousko-Uhersku do zbraně, byla čtvrtina z Čech a ze Slovenska. **Češi a Slováci se tak rázem ocitli v nechtěné válce a z Veseláků na jejich frontách padli pánové Václav Srb, Ladislav Ševčík, Josef Pokorný - (pohřšovaný od 7. 10. 1915 po bitvě u Bělehradu¹⁾) a Václav Pokorný. Vážným zraněním po návratu z války podlehl pan Josef Švejda a pan Josef Chromovský. Padlymi z Řitonic byli pánové František Bárta a Arnošt Brož.^{7) a 10)}**

Češi doma a krajané v zahraničí

Prvním zatčeným, po vypuknutí války, byl v Čechách za propagandu proti Rakousko – Uhersku, předseda strany národně sociální a poslanec Říšské rady Václav Klofáč. Do konce roku 1914 bylo ještě preventivně pozatýkáno dalších 950 osob a většina z nich byla předána vojenským soudům. Redaktor Českého slova a Pokrokové revue Lev Sychrava uprchl do Ženevy, odkud jako první Čech vedl pomocí švýcarského tisku kampaň proti Rakousko – Uhersku a podával informace o zájmech českého a slovenského národa o samostatnosti. K samostatnosti Čechů a Slováků posléze dospěl také filozof a poslanec vídeňské Říšské rady profesor Dr. T. G. Masaryk, který po důkladné politické úvaze vyhlásil 6. července 1915, jménem českého národa, na universitě v Ženevě, odboj proti habsburské monarchii. Byl na něho za to vydán zatykač pro velezradu a domů se již nemohl vrátit. K jeho nejbližším spolupracovníkům v zahraničí patřili Lev Sychrava, Eduard Beneš a od konce roku 1915, poručík francouzské armády Milan Rastislav Štefánik. Masarykovu zahraniční akci podporovaly morálně i finančně početné krajanské spolky Čechů a Slováků, ke kterým patřilo v USA asi 1 300 000, v Rusku přibližně 100 000 a ve Francii asi 10 000 osob. Drobné čs. osídlení bylo i jinde ve světě, hlavně v Británii a ve Švýcarsku, kde 3. září 1915 vydala exilová pobočka veřejnou proklamaci, že odboj sdružený kolem T. G. Masaryka zastupuje český národ v zahraničí. Masaryk tehdy prohlásil: **„Postavíme-li armádu, dostaneme se tím do nového právního poměru k Rakousku i k spojencům. V každém případě nebudou moci spojenci ani Vídeň přejít kolem nás mlčky, budeme-li mít vojáky“.** Češi a Slováci, zahraniční krajané a váleční zajatci, jeho prohlášení vyslyšeli a část z nich zaměnili svá pohodlí a bezpečí domovů nebo zajateckých táborů, za válečné strádání a riskování života na frontách světové války. Postupně utvořili vysoce organizovanou samostatnou Československou armádu legionářů s počtem 100 743 mužů ve zbraní v Rusku, Francii a Itálii. Dalších 45 000 Čechů a Slováků sloužilo v armádě americké, anglické, srbské a kanadské. K snahám o vytvoření samostatného Čs. státu panovala, ze strany světových mocností, nedůvěra. Představovalo to rozbití Rakouska-Uherska, ke kterému se nepřikláněla ani česká a slovenská inteligence doma, mající dobře zajištěnou existenci ve stávajícím soustátí. To Masarykově skupině v zahraničí ztěžovalo, samostatný stát Čechů a Slováků před jednotlivými vládami velmocí, obhájit a nakonec prosadit.

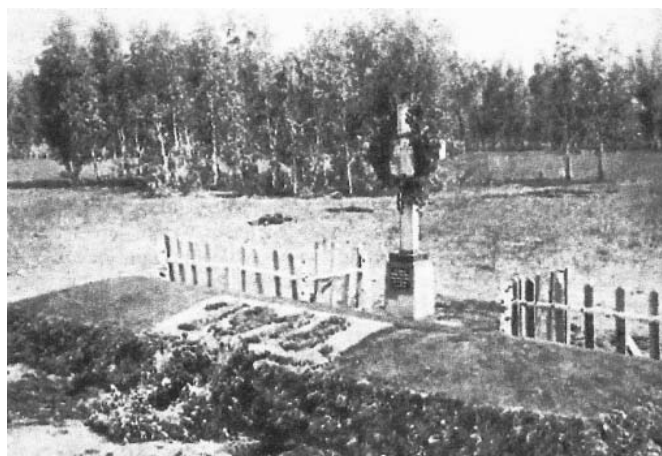
Rusko

Čechoslováci se do bojů na Rusi zapojili poprvé 23. října 1914 v tzv. České družině. Její 736 dobrovolníků, bylo pro svoje schopnosti, použito k výzvědné činnosti v ruské armádě. V roce 1916 byl z družiny již čs. prapor a po únorové revoluci roku 1917, a po soustředěném náboru vojáků v zajateckých táborech, byl z čs. dobrovolců vytvořen nejprve pluk a potom brigáda. Ta zasáhla významně 2. července 1917 v bitvě u Zborova. V ní čs. legionáři zajali přes 4 000 německých vojáků a ukořistili větší množství zbraní. 167 mužů padlo a 900 jich bylo raněných. Odhodlání čs. vojáků v bitvě u Zborova se stalo oporou T. G. Masarykovi, E. Benešovi a M. R. Štefáníkovi v úsilí o vytvoření samostatných československých jednotek ve Francii a v Itálii. Na přelomu roku 1917 a 1918 měl armádní sbor na Rusi již kolem 40 000 vojáků. Po bolševickém převratu v říjnu 1917 a následném brest-litevském míru, válečná fronta v Rusku končila. Československý vojenský sbor na Rusi deklaroval k vnitropolitickým událostem neutralitu a stal se Masarykovým vyhlášením součástí československé armády ve Francii. K přemístění čs. vojsk do Francie nová sovětská vláda v čele s Leninem souhlasila. Smluvně bylo dohodnuto, že se čs. jednotky přesunou vlakem do přístavu ve Vladivostoku, jako skupina svobodných občanů, s ponecháním 168 pušek s 300 náboji na každou pušku a jednoho kulometu s 2 000 náboji na jeden vlak pro osobní ochranu. Po této dohodě předaly čs. jednotky do května 1918 většinu zbraní a střeliva, jako dar Čs. revoluční armády revoluční armádě Rudé, a to 21 000 pušek, 216 kulometů, přes jeden milion nábojů, 44 děl a 4 letadla. Rudá armáda ale neminila uzavřenou dohodu dodržet a před transportem čs. jednotek do Vladivostoku upřednostňovala transporty Němců a Maďarů. (Měla to být snad odměna pro Němce za umožnění transportu Lenina pod německým dozorem ze Švýcarska do Ruska). Vrcholem zrady Leninovi vlády bylo velitelem Rudé armády Trockým rozeslání tajného telegramu, ve kterém místním sovětům přikazoval čs. jednotky, postupující na východ, zcela odzbrojit, dobrovolníky převzít do Rudé armády a ostatní začlenit do pracovních oddílů. Kdo by s nabízenou možností nesouhlasil, tak se stane nepřítelem revoluce a bude s ním také tak zacházeno. V telegramu nařídil zastřelit každého, kdo bude bránit transsibiřskou magistrálu se zbraní v ruce.

Přes masivní agitaci Rudé armády v legiích, se nepodařilo legionáře pro bolševickou myšlenku přesvědčit. Jen v ojedinělých případech legionáři do Rudé armády přebíhali. Patřili k nim dobrodruzi bez morálky a zábran, kariéristé neschopní se v legiích prosadit, kteří za špinavou práci rudých komisařů pobírali v Rudé armádě platy 10x vyšší než v legiích. V posledním případě přebíhali legionáři, kteří věřili proklamovaným ideálům revoluce a neuvědomovali si, že Rudá armáda je chce jen využít k prosazení své absolutní bolševické moci.

Přes věrolomný postup Trockého si smluvně zajištěnou cestu do přístavu ve Vladivostoku museli čs. legionáři doslova vybojovat. 25. 5. 1918 se to také stalo osudným pro pana Josefa Novotného z Veselice, začleněného do 6. střeleckého pluku, který byl se svými vlaky na stanici v Moskalenkách (poblíž Omska). Vlaky pluku byly Rudou armádou přepadeny a vedle Josefa Novotného, padlo ješ-

tě dalších 17 mužů. Po bitvě se štábní důstojník 6. střeleckého pluku od staničního zřízence dozvěděl, že vlaky pluku měly být odstaveny na vedlejší koleje a všichni legionáři měli být z kulometů postřeleni. Bolševické vlaky na nedodržení dohod ale doplatili sami. Boj za 40 minut skončil vítězstvím čs. legionářů. 150 rudých bylo zabito a 128 zajato.

Osud bolševických vlaků po střetu s 6. střeleckým plukem je na 1. snímku a na 2. je společný hrob padlých legionářů v Moskalenkách, kde byl pohřben i pan Josef Novotný z Veselice ^{5) a 9)}.

Hrob byl později přemístěn na vojenský hřbitov mezi další padlé do Omska, kde vedle křížů na hrobech byl vybudován pomník. Vojenský hřbitov v Omsku sověti zničili a dnes přes něj vede komunikace.

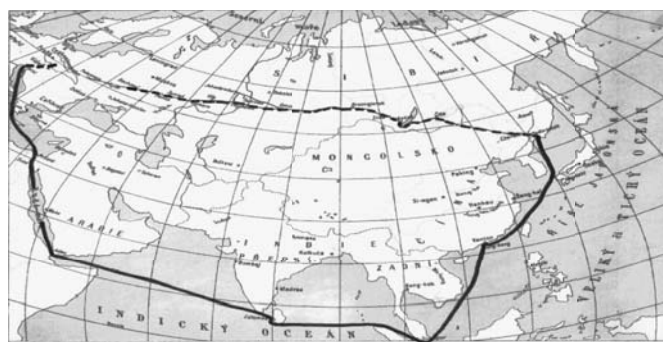
V cestě dál na Sibiř Rudá armáda legionářům nezábránila, ač se o to všemožně snažila. Neměla zájem pustit legionáře do řídké obydlených oblastí Sibíře, kterou neměla ještě pod kontrolou a podmaňovala si je především silou. Rudá armáda zde plenila vesnice, kláštery a vraždila. V červenci 1918, dokonce bez soudu, zavraždila v Jekatěrinburku i cara Mikoláše s celou jeho rodinou. Na Sibíři bezohledně pošlapávala po staletí uznávané tradice a tak nebylo divu, že místní obyvatelstvo pohlíželo na legionáře, pro jejich morální chování, jako na osvoboditele. Pod vlivem legií vznikly na 22 místech místní demokratické vlády. Rudá armáda ve snaze zastavit postup legionářů dál na Sibiř, obsadila jediný železniční a 1 500 metrů dlouhý most přes Volhu, který však neubránila, a legie po něm postoupily dál k východu.

Do bojů o most byl také nasazen obměňný vlak Orlik, patřící do výzbroje 4. střeleckého pluku. (K dispozici byl jen jeho zimní snímek, který dobře dokresluje život legionářů na magistrále).

Za mostem, před městem Samarou u Lipjag, chystala Rudá armáda na čs. legionáře v bažinatém terénu past, v které se nakonec ocitla sama. Postavila zde armádu ze 4000 vojáků, žoldnéřů z bývalých zajatců Německé a Rakousko-Uherské armády, Němců, Maďarů, Čechů a s malou částí rudoarmějců. Proti ní zde v červenci 1918 bojoval 4. střelecký pluk Prokopa Velikého o síle 1600 mužů, v kterém sloužil i veselický občan, četař František Jakubec. 26 legionářů zde padlo, ale Rudá armáda dopadla hůř. Polovina jejich vojáků byla zabita, nebo utonula v bažinách. Vítězství 4. střeleckého pluku před Samarou u Lipjag bylo pro legionáře stejně důležité jako bitva u Zborova. Čs. armáda zde získala 6 vlaků s lokomotivami a výzbrojí, z které se částečně dozbrojila a obsadila celou transsibiřskou magistrálu od Volhy až po Vladivostok. Až do odplutí lodí z Vladivostoku ji měla v celé její přes 5 000 kilometrové délce pod kontrolou a znemožnila přesun asi 1 000 000 rakouských, maďarských a německých zajatců, sovětskou armádou propuštěných, k znovu vyzbrojení. **Legionáři zadržením Rakušanů, Němců a Maďarů významně přispěli k oslabení německé západní fronty, a s příchodem americké armády do Francie, to byl rozhodující moment, kterým se definitivně změnil poměr sil ve prospěch spojenců proti Německu a Rakousku. Po tomto obrovském výkonu Čs. armádního sboru na Rusi, uznala francouzská vláda československému národu právo na vytvoření samostatného čs. státu a Československou národní radu uznala jako základ budoucí československé vlády.** K uznání se záhy připojila i Velká Británie, Spojené státy americké a další země. Čechoslováci se tak v létě 1918 ocitli ve třech válkách současně. Jako jedna z bojujících stran ruské občanské války, jako součást dohodových vojsk po boku Ústředních mocností a jako Československé národní vojsko ve válce za nezávislost na Rakousko-Uhersku. Po zhroucení ruské protibolševické fronty i na Sibiři, uzavřelo čs. vojsko se sovětskou mocí příměří a soustředilo veškeré síly k přesunu vojsk přes Vladivostok na západní frontu. Do Vladivostoku se legionáři přesouvali v 259 vlacích, speciálně upravených a sestavených z 531 osobních a 10 827 nákladních vagonů. Vedle upravených vagonů pro ubytování vojáků,

náležely k vlakovým soupravám i upravené vagony na kuchyně, pekárny, prádelny, vagony zbrojní, technické, krejčovské, ševcovské, kovářské, truhlářské, sklady, štáby a nemocnice. Jen k přepravě 4. střeleckého pluku, v kterém sloužil i četař František Jakubec z Veselice a mající v té době přibližně 2 900 vojáků s výzbrojí, bylo zapotřebí 5 vlaků po 40 vagonech. Pro ukončení války, k začlenění legionářů do bojů ve Francii, již nedošlo. Jejich cesta vedla domů, do vlasti lodními konvoji několika trasami. Kolem Asie přes Indický oceán a Suezským průplavem do Terstu (Mapka cesty 4. střel. Pluku v příloze)⁹⁾, Tichým oceánem přes Panamský průplav, přes Atlantik do Hamburku, nebo Terstu. Přes Tichý oceán do Kanady, a pak přes Severní Ameriku vlakem a po té opět lodí přes Atlantik do Hamburku. 1. transport z Vladivostoku vyplul 9. 12. 1919 a poslední 2. 9. 1920. Příjezd posledních jednotek do vlasti byl ukončen 30. 11. 1920. Celkem bylo v Rusku do čs. legií zařazeno 71 310 mužů a z Ruska byli přepraveni ve 42 lodních transportech. Vedle vojnů, poddůstojníků, důstojníků a invalidů, bylo do vlasti přepraveno i 1 726 žen a 717 dětí legionářů. Nejenže Rusko má prvenství co do počtu legionářů, ale má také prvenství v počtu obětí. V archivech je evidováno téměř 4000 padlých, zemřelých, nebo nezvěstných a popravených čs. legionářů.

Cesta: --- vlakem, — lodí

Příložená mapka znázorňuje cestu 4. střeleckého pluku Prokopa Velikého, ve kterém sloužil četař František Jakubec.

16. února 1920 přijíždí pluk vlakem do Vladivostoku. 23. dubna je pluk na lodi Amerika. Z přístavu odplouvá 7. června, a po 45 dnech plavby, kotví v Terstu. Odtud putuje pluk vlakem do vlasti, kde 13. června 1920 pokračuje v Dvořišti čs. hranici. Pluk se téměř dva roky po skončení války ocitá z Ruska doma.

Veseláci a Řitoniáci v legiích³⁾

Na Masarykovu výzvu se do legií v Rusku zapojili i někteří rodáci a občané z Veselice a z Řitonic. Byli to vojáci rakousko-uherské armády, kteří padli v Rusku do zajetí a sami požádali o přijetí do legií. Podle databáze čs. legionářů k nim patřili:

Veseláci: Josef Novotný, voják 6. střeleckého pluku, který padl 25. 5. 1918 na magistrále při přepadení vlaku bolševiky u Marjanovky na stanici v Moskalenkách^{5 a 9)}, Václav Vošvrda, jezdec 1. jízdního pluku, Václav Krupka, poručík 1. jízdního pluku (bydliště Sobotka), Josef Bárta, voják 2. střel. pluku (bydliště Obruby), František Kříž, příslušník invalidní roty, civil v legiích a František Jakubec, četař 4. střeleckého plu-

ku, rodák ze Zelenecké Lhoty, který se stal Veselickým občanem po sňatku s dcerou Bohumila Jírovce.

Řítoňáci: Štěpán Rota, vojn 1. dělostřeleckého pluku, Jaroslav Živný, svobodník 1. jízdního pluku a Josef Vokoun, střelmistr lehkého dělostřeleckého pluku.

Francie

Češi a Slováci byli ve Francii nejprve zařazeni s rotou Nazdar do cizinecké legie. V srpnu 1914 po bitvě u Arasu přestala rota existovat. 42 mužů padlo a 90 bylo zraněno. Dál utvořilo několik Čechů a Slováků pod vedením poručíka M. R. Štefánika leteckou formaci, která byla po výcviku koncem roku 1915 rozptýlena do různých francouzských jednotek, a sám Štefánik se dobrovolně účastnil bojů v Srbsku. Nová etapa vývoje čs. dobrovolnických jednotek na západní frontě přišla koncem roku 1917. Při Čs. národní radě v Paříži vznikl Československý generální štáb a byla vyhlášena mobilizace všech čs. krajanů. Pro nepřítomnost rakousko-uherských zajatců ve Francii bylo nutné dobrovolníky do Francie dopravit z východní fronty z Rumunska, Ruska, Itálie a Srbska. **Z Ameriky byli přepraveni čs. Dobrovolníci, nepodléhající americké branné moci, mezi které patřil i pan Jindřich Rota, Řítonický rodák, bydlící v USA v Ohio. Jako desátník sloužil v 22. střeleckém pluku, který se v říjnu 1918 vyznamenal v bitvě o vesnici Chestres.** Pluk se postupně rozrostl na čs. střeleckou brigádu a čs. divizi. Celkem bylo do čs. legií ve Francii zařazeno asi 10 000 mužů, z nichž 650 padlo. Od 19. prosince 1918 do 17. března 1919 byli všichni ve 21 vlakových soupravách dopraveni přes Itálii do Československa. Pan Jindřich Rota se pak vrátil zpět do USA.

Itálie

Vláda Itálie možnosti vzniku čs. odboje dlouho nepřála. Negativně to ovlivňovala i málopočetná kolonie krajanů, počáteční neutralita země ve válce a územní spory Itálů s Jihoslovany. Změna nastala až po aktivitě čs. zajatců, kteří vytvořili dobrovolnický sbor, záhy zvětšený na 1 500 mužů. Po drtivé porážce Itálů v říjnu 1917 povolilo italské velení vytvářet z řad zajatců čs. pracovní oddíly a současně při štábech italských armád vznikaly od září 1917 přímo na frontě z řad zajatců čs. oddíly výzvědné. V dubnu 1918 Čs. národní rada uzavřela s Itálií smlouvu o budování čs. vojenských jednotek a postupně vzniklo v Itálii 6 čs. střeleckých pluků, které byly v listopadu 1918 přeorganizovány na Čs. armádní sbor. Čs. legionáři v Itálii nemají prvenství co do početnosti legionářského vojska nebo vybojovaných bitev. Drží však smutné prvenství v počtu popravených svých příslušníků, pro jejich zařazení do výzvědných oddílů. Mnohdy bez soudu bylo popraveno 47 italských legionářů. Do voj. sboru čs. legií v Itálii bylo zařazeno 19 476 mužů, kteří byli po skončení války, do 26. prosince přepraveni v 67 transportech do vlasti.

Ukončení světové války a vznik Československa

V lednu 1918 došlo k definitivní shodě stanovisek domácího a zahraničního odboje a čeští poslanci říšské rady a zemských sněmů vydali tzv. Tříkrálovou deklaraci s požadavkem samostatného čs. státu. V červenci 1918 byl

vytvořen národní výbor Československý, který uznal vůdčí roli Československé národní rady v Paříži a začal připravovat domácí půdu pro ustavení samostatného státu. Než stihli odjet v závěru října 1918 čeští poslanci do Ženevy, aby se s Benešem a s exilovými představiteli dohodli na sestavení vlády, začal 28. října převrat a během tří dnů byly dány základy československého státu. O začlenění Slovenska do společného státu rozhodla Slovenská národní rada 30. října. 13. listopadu 1918 byla přijata prozatímní ústava a nový stát byl prohlášen za republiku. Den na to zasedalo Národní shromáždění, které prohlásilo sesazení Habsburků z českého trůnu a zvolilo T. G. Masaryka prezidentem republiky. Za předsedu vlády zvolilo Karla Kramáře, E. Beneš byl jmenován ministrem zahraničí, generál M. R. Štefánik ministrem vojenství, A. Švehla ministrem vnitra a A. Rašín ministrem financí. O zvolení prezidentem se v New Yorku Masaryk dověděl 16. listopadu a již 20. listopadu odplul se svou dcerou Olgou na lodi Carmenie do Velké Británie. 20. prosince 1918 přešel T. G. Masaryk ve svém vlaku čs. hranice u Horního Dvořiště.

Na cestu do svobodného a samostatného Československa se z Itálie vydal 4. května 1919 letadlem i ministr vojenství, generál M. R. Štefánik. Těsně před přistáním se jeho letadlo poblíž Bratislavě zřítilo. Generál francouzské armády, M. R. Štefánik, jeden z nejschopnějších organizátorů a zakladatelů nové čs. republiky, ve svých 39 letech havárii letadla nepřežil.

Po ukončení první světové války se pro mezinárodně-politickou stabilizaci nové Evropy ustanovila v lednu 1919 Pařížská mírová konference, která spory s Maďarskem, ve prospěch Československa, uzavřela až 4. června 1920 Trianonskou smlouvou.

Boj o zachování historických území po vyhlášení čs. republiky

Již během 28. října 1918 se vznikající stát snažil vybudovat co nejrychleji armádu pro obranu své suverenity. Dobře vycvičení vojáci, legionáři, nebyli ještě zpět ve vlasti a tak se z počátku musel stát spoléhat na improvizované oddíly z řad sokolů a z vojáků bývalé rakousko-uherské armády. K tomu bylo 1. listopadu v Praze ustaveno Vrchní velitelství čs. branné moci, které muselo ihned připravit vojáky k zásahům na obranu československé hranice.

Německé pohraničí

29. října se Němci v Liberci dožadovali připojení k Rakousku. Přidali se k nim německé provincie na Šumavě, jižní Moravě a ve Slezsku. Čs. vláda problémová území okamžitě obsadila vojensky. Po krátkých bojích o Kaplici, zlomení odporu v Mostu, v Opavě a Znojmě, přešla německojazyčná území 18. prosince pod správu čs. orgánů.

Slovensko a válka s Maďarskem

Na Slovensku převládali na úřadech Maďaři, kteří hranici určenou Martinskou deklarací nerespektovali. Vláda proto východ a jih Slovenska musela obsadit vojensky a do 20. ledna 1919 bylo celé Slovensko v československých rukách. Problémy na Slovensku ale neskončily. V Maďarsku byla v březnu 1919 vyhlášena komunistická republika rad a její vláda zahájila masivní kampaň za znovuzískání

Slovenska a jeho spojení se sovětským Ruskem. Maďarská Rudá armáda postoupila do konce května až k polské hranici a pod jejím vlivem byla i na Slovensku vyhlášena komunistická republika. Rychlý přísun čs. posil na Slovensko, koordinovaná činnost československé, rumunské, srbské a francouzské armády a nátlak Pařížské mírové konference však celou anabázi 14. srpna 1919 ukončil. Hranice mezi Slovenskem a Maďarskem byly uznány mírovou smlouvou až 4. července 1920. V průběhu války o Slovensko padlo na čs. straně 864 mužů a 2860 jich bylo zraněno..

Těšínsko a sedmidenní válka s Polskem

Mezi nově vzniklými státy, Československem a Polskem, vznikl spor o Těšínsko. Přes hranici, potvrzenou Pařížskou mírovou konferencí, bylo Těšínsko na přelomu října a listopadu 1918, Polskem vojensky obsazeno. Po protestech, přistoupila i čs. strana k vojenskému zásahu. Od 24. do 27. ledna 1919 čs. jednotky osvobodily Karvinou, Bohumín a obsadily Těšín. 30. ledna byla operace na nátlak dohodových mocností zastavena, ale nepokoje zde trvaly až do rozhodnutí spojenecké konference v červenci 1920. Československem získané území zahrnovalo celý ostravsko-karvinský černouhelný revír s dalšími průmyslovými podniky a část Těšína. Během války s Polskem padlo na čs. straně 53 mužů a 124 jich bylo zraněných.

Slovo závěrem

Projekt Masarykova moderního vícenárodního a demokratického státu uprostřed Evropy, skončil po dvaceti letech německou okupací. S jeho obnovou po 2. světové válce a po novém dělení Evropy, ztratila republika Podkarpatskou Rus, většinu Němců a Maďarů. V devadesátých letech minulého století, po pádu sovětského impéria, přišla dlouho očekávaná demokracie

POZVÁNKA DO LEGIOVLAKU

K důstojné připomínce vzniku 1.Čs. republiky, kdy její 100. Výročí založení si v roce 2018 připomeneme, významně přispěla Čs.obec legionářská s podporou vlády České republiky a Ministerstva národní obrany. Společně pořídili tzv.legiovlak, který je replikou vlaku podobného těm, s kterými 73 000 legionářů, příslušníků vojenského sboru v Rusku, za 1.světové války projeli přes 5000 km dlouhou cestu od Volhy až do Vladivostoku. Vlak vykonává pouť Českou republikou od roku 2014 do roku 2020.

PŘEDSTAVENÍ NOVÉHO VESELICKÉHO DOMU RODINY SUKOVÝCH

V minulém článku jsme Vám slíbili bližší seznámení s postupem stavby našeho slaměno - hliněného domu na Veselici.

Studii, která předchází projektu, jsme začali s architektem Karolínou Klíneckou vytvářet v lednu 2015. Konečný výsledek byl asi až na pátý pokus. První představa byl čistý kruh, následně vznikl velmi nepravidelný a organický tvar, který byl velmi náročný na výstavbu a tudíž i dražší. Konečný tvar je částečně kruhový, kde je odpočinková zóna a částečně hranatý, kde jsou místnosti technické-

a z Masarykova státu zbylo samostatné Slovensko a Česká republika, složená z jejích historických zemí Čech, Moravy a zbytku Slezska. Pro občany České republiky však, bez ohledu na rozpad původního státu, stále platí Masarykem před 100 lety vyslovená věta: „**Státy se udržují jen těmi idejemi, na kterých vznikly**“. Záleží proto dnes na každém z nás, Masarykův odkaz, předaný i vyjmenovanými legionáři z Veselice a z Řitonic, kteří se ctí odolali bolševickým lákavým slibům, ctít a udržet. Záleží na každém z nás, poučených příběhem našich legionářů z Ruska a poučených z rozdělení vlivů v Evropě po 2. světové válce, nedovolit snaze některých politiků, pro opět připomínané všeslovenské citění a pro sliby ekonomických výhod, orientovat politiku naší země na východ. Tam, po mnoha set let trvání evropského vývoje, rozhodně Česká republika nepatří.

Vedle legionářů, kteří se o republiku významně zasloužili, nesmíme nikdy zapomenout ani na prožitě utrpení a oběti Veseláků a Řitoničků, bývalých vojáků rakousko-uherské armády, v nechtěné válce.

Lád'a Matoušek

Použité zdroje informací:

- 1) Československá obec legionářská, Katalog k výstavám.
- 2) Min. obrany ČR., 1914-1918 - 100 let legií
- 3) Databáze čs. legionářů- www.legie100.com
- 4) Informace z Legiovlaku při jeho zastávce v Nové Pace a Lysé nad Labem
- 5) J. Bošina, Padlým legionářům Sobotecka
- 6) F. Staška, Seznam legionářů Sobotecka
- 7) Domousnický zpravodaj č. 51 a Zpravodaj Veselice č. 4
- 8) Wikipedie, Národnostní složení 1. Čs. republiky
- 9) Denníky legionářů: 1. děl. pluku, 1. jíz. pluku, 2 – 4 střel. pluku a 6. střel. pluku
- 10) Kronika obce Řitonic
- 11) Kmenový list vojína J. Pokorného; (Kmenové listy ostatních vojáků r. - u. Armády jsou skartovány)

S manželkou jsme jej letos navštívili při jeho zastávce v Nové Pace a v Lysé nad Labem. V Mladé Boleslavi byl vlak v roce 2015 a v roce příštím 2018 bude projíždět Libereckým krajem. Bližší informace k průjezdu vlaku Libereckým krajem najdete v závěru roku na adrese www.legie100.com. Vlak rozhodně stojí za navštívení a prohlédnutí, což všem čtenářům doporučuji.

Lád'a Matoušek

ho charakteru. Konečný tvar v půdorysu připomíná šnečí ulitu. Na základě studie začali v červnu 2015 dělat projekt pro stavební povolení a s ním zároveň i projekt realizační Dan Grmela a Ludvík Trka. Bylo potřeba si ujasnit hodně věcí, počínaje rozměry balíků slámy, druhem vnější omítky, způsob vytápění a mnoho dalších, které budou důležité při stavbě domu. Po mnohých telefonátech, diskusích a osobních setkání s Ludvíkem i s Karolínou byl projekt dokončen v listopadu 2015. Poté jsme požádali o stavební povolení, které nabylo právní moci v lednu 2016. V únoru na poze-

mek tesaři začali navážet zimní dřevo, které bylo natěženo na konci roku 2015, a protože má málo mízy, tak se z něj už na jaře dá stavět.

Na přelomu března a dubna 2016 jsme začali se stavbou. Nejdříve jsme ještě museli recyklátem zpevnit příjezdovou cestu na pozemek, abychom mohli navážet materiál a neutopili se v jílu. Kopání základů předcházelo vytyčení, které muselo být hodně podrobné, abychom vytvarovali vnější i vnitřní oblouky a rovné stěny se všemi patkami. Založení domu jsme provedli standardně pomocí základových pasů, na kterých jsme vystavěli ztracené bednění. Další postup jsme zvolili netradiční, protože jsme nechtěli klasickou armovanou betonovou desku, která se moc neslučuje s naší filozofií přírodního domku a která nám uzavírá kontakt se zemí. Tento způsob jsme si mohli dovolit také s ohledem na nízký výskyt radonu. Zvolili jsme řešení, které je kombinací starých postupů a moderních materiálů. Jednotlivé vrstvy podlahy začínají zhutněnou zeminou. Dále následuje štěrk, poté pěnosklo, které je vyrobeno natavením odpadového skla a nadrceno.

Mezi jednotlivé materiály se ještě vkládá geotextilie. Pěnosklo je výborný tepelně-izolační materiál, který je zároveň inertní vůči vodě. Vše se musí hutnit po vrstvách, aby pěnosklo mělo správnou nosnost. Na pěnosklo přijde zásyp složený ze štěrku, písku a jílu, na kterém bude dvojitý dřevěný rošt vyplněný dalším izolačním materiálem a zaklopený z převážné části dřevěnou podlahou. Klasický způsob, kdy se vyleje betonová deska je rozhodně rychlejší a méně pracný a to jsme si ověřili na svých rukách, kdy jsem si párkrát říkal proč? Když o tom ale zpětně uvažujeme, znovu bychom zvolili tento způsob, protože máme pocit, že dům dýchá. Před příjezdem tesařů jsme ještě navařili hydroizolaci na ztracené bednění, na které už přijde dřevěná konstrukce.

Konečně jsme se vyhrabali ze země a mohli přijet tesaři, kteří stavěli dřevěnou konstrukci. Se svou prací začali v půli června a konstrukce byla hotova zhruba za tři

týdny. Kluci výborně zvládli kruhovou slaměnou stavbu, kterou ještě nikdy nedělali. Vždy přijeli na pět dnů, dělali do tmy a potom spali pod širákem nebo v maringotce. V pátek večer odjeli a v pondělí zase přijeli. Po dokončení konstrukce jsme potřebovali zateplit a zaklopit střechy. Ještě jsme se staviteli slaměných domů konzultovali, jak správně vyplnit střechu slaměnými balíky a utěsnit mezery, aby střecha dobře izolovala a dali jsme se do práce. To byla naše první zkušenost se slaměnými balíky. Joska Rýdl nám dovezl uskladněné balíky a se širší rodinou jsme začali vkládat balíky do malé střechy nad technickou částí domu. Potřebovali jsme si ověřit, jak široké balíky se vejdou mezi krokve, abychom si nastavili správné rozestupy u velké střechy a nemuseli jsme balíky příliš upravovat. Balíky byly menší a museli jsme hodně utěsňovat mezery u krajů. Nahoru na balíky jsme ještě přidali další tepelnou izolaci a potom tesaři střechu zaklopili. Stejným postupem jsme ještě udělali velkou střechu. Před finálním zaklopením jsme vždy museli zakrývat balíky fólií, aby nám do nich nenapršelo a nemuseli jsme je vyházet a zkompostovat.

A když jsme fólii málo zatížili, vítr si s ní pěkně pohrával. Občas to byly i vypjaté situace, kdy se plachta vzdemula, zatížili jsme jí vlastním tělem, než někdo jiný přinesl velký kámen. Plachet jsme na zakrývání domu potřebovali několik a jsou nezbytnou součástí při stavbě slaměného domu.

Bylo důležité, což jsme si potvrdili v další fázi stavby, že jsme nejdříve měli hotovou střechu a teprve následně jsme začali dávat balíky do stěn. Stěny jsme dělali relativně v suchu, i když jsme je stejně museli ochránit plachtami, než jsme je zakryli vápenným špricem. Existují i jiné metody stavby ze slaměných balíků, kdy je opačný postup. Jsou to stavby z nosných slaměných balíků. Ty jsou větší, více zhutněné a jak už název napovídá, jsou samonosné, proto ve stěně není mnoho dřevěné konstrukce. Námi zvolený způsob výstavby je sloupkový systém nebo také fošínkový, kdy se mezi dřevěné fošny natěsno vkládají slaměné balí-

ky. Je důležité, aby fošny byly od sebe vzdáleny o několik cm méně a balíky se mezi ně vtláčili silou, čímž nevznikne mezera mezi balíkem a sloupkem, která by se musela docpávat.

Na začátku září 2016 k nám dorazili stavitelé slaměných domů Jirka s Jankem, kteří nám se stavbou výrazně pomáhají. V počátcích stavby jsme byli naivní, když jsme si mysleli, že stavbu zvládneme s partou kamarádů a nadšen-

cca 750 balíků, z toho do střech 300 ks a do stěn 450 ks.

Po zateplení stěn bylo nutné na zimu omítnout stěny vápenným špricem, abychom stěny ochránili před nepřízní počasí. Koupili jsme nehasené vápno, které je kvalitnější po vyhasení doma než koupený hydrát. Jirka s Jankem vápno vyhasili ve starých smaltových vanách. Zašpricování stěn trvalo zhruba týden a bylo důležité ochránit hlavně západní stranu, odkud nejvíce fouká vítr.

ců sami. Kluci mají se stavbou velké zkušenosti, které nám postupně předávají.

O víkendů k nám ještě přijeli kamarádi a příbuzní a začali jsme dávat balíky do stěn. Protože slaměný balík není cihla a není stejný, bylo potřeba ho upravovat na požadovaný rozměr. K tomu je potřeba dlouhá a silná jehla na prošíání balíku, křovinořez, motorová pila a kvalitní provázek. Požadovaný rozměr balíku je 32 x 50 x 70 cm. V případě, že byl pouze o trochu delší, stačilo ho seříznout křovinořezem. Když byly balíky o dost větší, jehlou se propíchl na požadovaný rozměr a protáhl provázek, balík se převázal, starý provázek přestříhl a menší balík byl na světě. Tento postup je zvolen proto, aby se co nejvíce zachovala původní hustota balíku, která je docílena lisem přímo na poli. Převazování balíku je pracné, proto je důležité na to myslet již v době projektu. Je dobré znát velikost balíků a tomu přizpůsobit vzdálenost svislých sloupků, aby bylo převazování co nejméně. Balíky jsme si rozdělili asi na tři velikosti, se kterými jsme potom pracovali, neboť z lisu nevypadávali stejné. Samozřejmě se převazování nevyhnete u oken a dveří, kde jsou rozteče sloupků jiné. Když bylo potřeba udělat do balíku výřez, použili jsme elektrickou pilu. Stěny jsme balíky vyplnili pod vedením Jirky a Janka zhruba za 14 dnů, včetně dvou víkendů, kdy nám vydatně pomáhali i příbuzní a kamarádi. Bylo potřeba zateplit z vnějšku i dřevěný věnec, pomocí snopů a silné dřevovláknité desky a vycpat všechny netěsnosti mezi balíky. Poslední řada balíků se nahoru vkládala po stlačení stěny heverem. Celkem se na dům spotřebovalo

Před zimou 2016, která nakonec byla velmi mrazivá a dlouhá, jsme ještě udělali betonovou desku pod komín a kamna. Poté nám firma Komíny MB ze Sukorad postavila komín, přes který se přetáhla fólie EPDM, jež nám na střechy pokládala firma pana Najmana. Plachty na jednotlivé střechách jsou z jednoho kusu, aby nedocházelo na nižších střechách k prorůstání kořenů rostlin, které jimi budou osázeny. Folie jsme museli zatížit těžkými kameny, které jsme nanosili po žebříku na střechem. Letos jsme na velkou střechem vrátkem navozili s Milanem Rysem 5 tun kačírku. Je to už dobré zatížení folie, což jsme si ověřili při posledním řádění větru.

Do konce roku 2016 jsme také chtěli stihnout uzavřít otvory domu okny a dveřmi, aby nám tam nefoukalo a také proto, že v prosinci měli přijet kamnáři, kteří ke stavbě kamen potřebují teplotu nad nulou. Okna nám dělala firma Moravec, jež mají dlouhodobou zkušenost s výrobou dřevěných oken a dveří. Poradili si i s kulatými okny a kulatým rámem vstupních dveří. Jen jsme jim to trochu zavařili s reliéfem slunce ve dveřích, které bylo pracné, ale nakonec vše výborně zvládli. Dlouho jsme vybírali konečnou barvu rámu oken. Nejdříve jsme chtěli nějakou netradiční barvu. Přes modrou, zelenou a žlutou jsme se dostali nakonec k přírodnímu odstínu borovice, která se z našeho pohledu k přírodnímu domu hodí nejlépe.

Do domu jsme zvolili vytápění těžkými akumulacími kamny, které váží několik tun a vytopí téměř celý dům. Stačí do kamen naložit 12 kg dřeva jednou až dvakrát za

den a nemusí se už příkládat. Kamna mají velkou účinnost a menší spotřebu dřeva, protože když se těžká šamotová hmota natopí, tak i po vyhasnutí sálají ještě jeden den. Tvar kamen a jejich umístění jsme s kamnářem Honzou Křivonožkou vymýšleli již ve fázi studie. Během přelomu listopadu a prosince 2016 čtyři kamnáři celá kamna postavili za pět dnů. Tak a konečně jsme si mohli dát zimní pauzu.

V dubnu 2017 k nám přijeli kluci z hor a zahájili jsme práce na vnější hrubé vápenné omítce. Nanášela se poměrně silná vrstva, abychom vyrovnali nerovnosti mezi balíky a bylo tedy potřeba namíchat a nanositi hodně materiálu. Výborným pomocníkem nám byla Jirkova horizontální talířová míchačka, která si poradí s velkou hmotností míchaného materiálu. Hrubá omítka, která je složená z vyhašeného vápna, písku, slaměné řezanky a vody, byla hotová zhruba za deset dnů.

Na přelomu dubna a května jsme konečně začali práci s hlinou uvnitř domu. Bylo potřeba hodně rukou, proto k nám přijeli o víkend kamarádi a nejdříve jsme začali s ucpáváním otvorů mezi balíky a sloupky, které tam vzniknou i při sebelepším vkládání balíků. Také bylo potřeba přispokovat jutu na OSB desky na ostění oken, aby na nich držel hliněný špřic. Na šikmých zavětrovacích prknech jsme místo juty dělali sekyrou záseky, také kvůli přilnavosti omítky.

Po této přípravě, jsme se konečně dostali k dlouho očekávané práci s hliněnými omítkami. Celý vnitřní obvod vnější stěny se „zašpicoval“. Ve velkých kádích jsme měli několik dnů dopředu namočený jíl, který jsme natěžili u nás na pozemku. Ten jsme potom rozmíchali v talířové míchačce s vodou a pískem a hliněný špřic jsme rukama nanášeli na slaměné balíky, abychom připravili penetrační vrstvu pro hrubé hliněné omítky a zároveň i zatáhli a uzavřeli celý povrch balíků i ve štěrbinách hlinou. Tím se i odhalily větší nerovnosti, které se potom musely vyplnit slaměnými smotky namočenými ve špřicu.

V červnu jsme začali dělat hrubé hliněné omítky v první vrstvě po úroveň zavětrovacích prken. Hrubá hliněná omítka je složená z jílu, písku, vody a slaměné řezanky. Zároveň kamarádka Livi, která někdy jezdí s klukama a pomáhá nám, začala vyrábět vepřovice. Pamětníci vědí, že vepřovice, nebo-li nepálené cihly, jsou vyrobené z jílu, písku a řezanky. Z těchto cihel budeme dělat nenosnou příčku za kamny. Nepálená cihla je přírodní a na výrobu energeticky nenáročná, protože jí usušíte na sluníčku. Dobře reguluje vzdušnou vlhkost a funguje jako tepelně akumulací prvek. A hlavně vytváří zdravé přírodní prostředí v domě.

V srpnu jsme dělali druhou vrstvu hliněné omítky, kterou jsme zakryli zavětrovacími prkny, a stěny už dostaly téměř finální tvar. Na hrubou omítku přijde ještě finální omítka, která může mít různou kvalitu provedení a dnes už se dělá v mnoha barevných odstínech.

A kolik takový dům stojí? Domek se dá postavit za běžnou cenu, protože ho nestavíme na klíč, ale chceme si co nejvíce práce udělat sami, samozřejmě s výraznou podporou řemeslníků a kamarádů. Něco ušetříte na materiálech, např. na jílu, který máme nakopaný na pozemku.

Zase je domek pracnější na počet hodin lidské práce, které je tam velmi mnoho.

Mezi jednotlivými etapami je potřeba dělat i delší technologické přestávky, aby přírodní materiály řádně vyschly.

Dům stavíme úplně bez dotací, protože nejsme příznivci různých dotačních programů. Myslíme si, že zdraví lidé zvládnou postavit dům sami a není dobré být závislí na dotačních penězích od státu. Dům stavíme částečně z vlastních zdrojů a částečně z půjčky, kterou splácíme.

Ještě náš čeká hodně práce, ale už hodně jí máme i za sebou.

Budete-li chtít vědět, jak pokračujeme se stavbou, tak zase příště něco napíšeme.

Mějte se všichni moc pěkně.

Monika, Daniel, Bára a David Sukovi

HOSPODAŘENÍ ZEMĚDĚLSKÉ a. s. BŘEZNO ZA ROK 2016 A VÝHLED NA ROK 2017

Rok 2016 lze hodnotit pozitivně, neboť bylo dosaženo zisku ve výši 2,9 mil. Kč. Hlavním tahounem tohoto ekonomického výsledku, stejně jako v uplynulých letech, byla rostlinná výroba. Loňský rok byl pro Zemědělskou a. s. Březno však negativním z pohledu výkupních cen za syrové kravské mléko. Tyto se po většinu roku 2016 dostávaly až pod výrobní náklady.

Co se týče rostlinné výroby, lze dosažené výsledky v uplynulém roce hodnotit vcelku pozitivně, a to i přes mnoho negativních jevů, jak v klimatických podmínkách, tak i v cenových výkyvech pěstovaných komodit. Jako vždy, byly klimatické vlivy to nejdůležitější, co přímo ovlivňovalo průběh vegetace pěstovaných plodin. Především celkový úhrn srážek a jejich rozložení byly nejdůležitějším faktorem, který ovlivňoval hospodaření v průběhu celého roku.

V podzimních měsících byla ovlivněna příprava, setí a následně vzcházení zasetých plodin. Rovněž množství

a délka sněhové pokrývky na polích rozhoduje o dobrém přezimování a zásobenosti vodou pro jarní start plodin.

Dobré klima ve žňových měsících pak ovlivní kvalitu především sklizených obilovin a také náklady na případné dosoušení plodin, které by neměly požadované parametry.

Průběh vegetace rostlin v roce 2016 byl poznamenán především dvěma přísušky. Jeden byl již při zakládání porostů v letních měsících, hlavně ozimé řepky, která pak špatně vzcházela. Historicky bylo zaoráno nejvíce hektarů řepek ještě na podzim a tyto plochy byly pak přesety ozimou pšenicí.

Druhý přísušek byl v období koncem května a převážnou část měsíce června, kdy tento měl velmi nepříznivý vliv na vegetaci, jak tržních, tak i krmných plodin.

U pšenic došlo v těchto měsících k zasychání spodních pater klasů a redukci počtu obilek. U řepek nastal

problém hlavně na písčitéch stanovištích zaschnutím porostů a následně k jejich znovu zakvétání po vydatných srážkách, které přišli koncem měsíce června. Po několika letech byla v loňském roce mokrá varianta žní.

Výnosy na ha žňových komodit se pohybovaly takto:

ozimý ječmen na	66 ha	s výnosem 81,98 q,
ozimá pšenice na	1066 ha	s výnosem 76,6 q
ozimá řepka na	347 ha	s výnosem 34,66 q.

Krmivová základna pro chov skotu byla v roce 2016 zajištěna lépe než v předchozích letech. Bílkovinných plodin bylo meziročně sklizeno o 30% více a silážní kukuřice byla rovněž sklizena v požadovaném množství i kvalitě.

Cukrová řepa byla v loňském roce pěstována na 58 hektarech s průměrným výnosem 75,3 tun z hektaru.

V rostlinné výrobě byly v roce 2016 pěstovány tyto plodiny:

osev v hektarech

ozimá pšenice	1 066 ha
ozimý ječmen	66 ha
ozimá řepka	347 ha
kukuřice	196 ha
vojtěško-trávy	158 ha
cukrovka	58 ha

Zem. a.s. Březno se specializuje v živočišné výrobě na produkci syrového kravského mléka. Průměrná realizační cena v roce 2016 za jeden litr syrového kravského mléka byla ve výši 6,76 Kč/l. Pro porovnání rok 2015 - 7,64 Kč/l, rok 2014 - 9,33 Kč/l. Cenový propad z produkce mléka, v porovnání realizačních cen mezi rokem 2014 a 2016, byla částka ve výši 12 956 207 Kč. Ministerstvo zemědělství však částečně tyto ztráty kompenzovalo.

RUBRIKA OBCE ŘITONICE

Slovo starosty obce Řitonic (Podle časového sledu událostí)

Po dlouhé době se v lednu neuskutečnila tříkrálová sbírka z důvodu onemocnění členek charity. 21. ledna 2017 uspořádali hasiči (dále jen SDH) naší obce hasičský ples, který se velmi vydařil. Chtěl bych velice poděkovat slečně Janě Buckové a paní Martině Kadeřábkové z Veselice, které nám pomohly s přípravou a obsluhou při vlastním plesu. Nejvíce návštěvníků plesu bylo z Veselice.

V lednu jsme místnost OÚ vybavili novým nábytkem. Úřadovna má konečně důstojnou podobu.

1. března oslavil pan mistr Josef Pavlíček 93. narozeniny. Zástupci OÚ a SDH uskutečnili návštěvu a předali mu zdravici a také dárky s přáním pevného zdraví.

K 31. 12. 2016 byly chovány tyto kategorie skotu:

dojnice	506 ks
vys. jalovice	30 ks
telata do 6 měsíců	94 ks
telata nad 6 měsíců	134 ks
jalovice odchovna mladého dobytka	296 ks
býci výkrm	103 ks
plemenný býk	1 ks
celkem	1 164 ks

V roce 2016 bylo prodáno 176 ks mléčných telat - byčků o průměrné hmotnosti 64,4 kg, při průměrné realizační ceně 58,40 Kč/kg.

Dále byly dodány na jatky tyto kategorie skotu:

kategorie	ks	prům. hmotnost	prům. real. cena
Jat. krávy	113	563 kg	26,80 Kč
Jat. jalovice	11	474 kg	33,50 Kč
Jat. býci	95	774 kg	48,80 Kč

V investiční činnosti v Zemědělské a.s. Březno bylo pokračováno v nákupech těchto strojů:

- sklízecí mlátičky New Holland 20 ks 12 850 tis. Kč
- obrabeč píce Kunh 300 tis. Kč
- pluh Opal agri 644 tis. Kč
- pozemky 3 752 tis. Kč

Letošní hospodářský rok 2017 se jeví vcelku pozitivně. Ceny za mléko se postupně navyšují a mlékárny avizují jejich další nárůst. Produkce mléka je také na dobré úrovni. Porosty na polích jsou rovněž dobré a tak lze v roce 2017 očekávat poměrně dobrou úrodu.

Je tedy pravděpodobné, že rok 2017 bude v Zemědělské a.s. Březno opět zakončen dobrým hospodářským výsledkem.

Ing. Vladimír Jonáš

V březnu jsem absolvoval schůzku na Úřadu práce v M. B., kde jsme byli informováni o možnosti zřízení Veřejné služby, nebo Veřejně prospěšných prací pro obec. Cílem těchto služeb je donutit občany, kteří pobírají příspěvek v hmotné nouzi, aby se sami snažili zpět získat pracovní návyky. Výhodou je, že je odměňuje Odbor sociální péče a nikoliv obec.

1. dubna jsme uspořádali pro děti dětský karneval. Tady bych chtěl poděkovat především paní Helence Erbenové z osady Rousínov, která pro děti připravila bohatý program.

Od začátku července opět začal provoz prázdninového vlaku, na který jsme finančně přispěli, zastřešujícímu právníckému subjektu - obci Dětenice.

2. července jsme pro děti z širokého okolí připravili dětské odpoledne. Bylo příznivé počasí a boha-

tý program. Všechny děti si odnesly pěkný zážitek. Fotografie z akcí naleznete na webových stránkách naší obce-www.ritonice.cz.

V červenci jsme realizovali největší investiční akci – rekonstrukci obecní účelové komunikace – cestu do Barvíňku. Cílem bylo především svedení tekoucí vody do příčného roštu, který zajistil odtok vody do povrchového zatrubnění. Zrekonstruovaná komunikace má délku 90 m a šířku 4,5 m. Zemní práce provedla v požadované kvalitě firma Bureš z Března. Děkuji panu Františkovi Zítkovi, který odvozil přebytečnou zeminu a umožnil parkování stavebních strojů na svém pozemku. Celkové náklady této investiční akce, včetně opravy 2 kusů kanalizačních roštů nepřesáhly 50 000 Kč.

V srpnu byl proveden kvalitní nátěr rámového oploce ní předzahrádek veřejného pohřebiště. 13. srpna jsme uspořádali benefiční koncert v kostele sv. Štěpána. Interpretem koncertu byl Ondřej Ruml. Na koncert přišlo cca 200 návštěvníků.

V letním areálu bývalé školy jsme provedli položení nového elektrického kabelu do přístřešku u tanečního parketu, výměnu elektrického rozvaděče a výměnu osvětlení přístřešku.

V září byl realizován venkovní nátěr původních dřevěných oken bývalé tělocvičny.

Rovněž jsme společně s členy SDH provedli službu občanům – sběr kovového odpadu. Do sběrného dvora bylo odvezeno něco málo přes 1000 kg šrotu.

1. září jsme pro děti uspořádali tzv. „Stezku odvahy“. Před setměním jsme dětem a rodičům promítli instruktážní video o práci profesionálních i dobrovolných hasičů, které se jim velice líbilo. „Stezky“ se zúčastnilo 20 dětí a rodičů. Pak si děti vyzkoušely svoji odvalu, když za tmy procházely kolem šesti stanovišť strašidel.

7. září se 3 zastupitelé naší obce zúčastnili jednání na OÚ obce Petkovy, která projevila zájem odkoupit náš pozemek v katastru obce Petkovy. Jedná se o pozemek o výměře 11 000 m². Vzhledem k tomu, že v této otázce nebylo OZ Řitonic jednotné, nechal jsem demokraticky, formou ankety, rozhodnout všechny plnoleté občany, včetně chalupářů. Výsledek ankety byl oznámen na veřejné schůzi dne 22.9. Pro prodej pozemku bylo 27 občanů. Proti prodeji 45 občanů. Na závěr se zastupitelé dohodli na rozumné finanční částce nájemného.

27. září zesnul nejstarší občan naší obce pan mistr Josef Pavlíček v úctyhodném věku nedožitých 94 let.

4. října oslavila krásné 70tiny paní Marie Rotová.

V polovině měsíce října bylo provedeno napojení odpadu z technické místnosti Obecního úřadu.

Ve dnech 20. a 21. 10. proběhly v naší obci volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Voleb se zúčastnilo 66 % oprávněných voličů.

Výsledky co do počtu získaných hlasů:

ANO	19 hlasů
SPD	5 hlasů
KSČM	5 hlasů
STAN	4 hlasy
ODS	3 hlasy
ČSSD+KDU	2 hlasy

V neděli 1. října jsme uspořádali benefiční koncert – opět v kostele. Interpretem byla skupina Utajená sbírka básní (více na www.usbband.cz.) Koncert byl výborný, avšak byť bylo krásné počasí, perfektní ozvučení i nasvětlení kostela, přišlo neskutečně málo hostů.

Před zahájením koncertu jsem představil nového pana děkana, který střídá pana děkana Zdeňka Maryšku, který odchází na zasloužený odpočinek. Nový pan děkan Mgr. Pavel Michalec přišel z Liberce je mu 33 let. Je to inteligentní a velice vzdělaný člověk české národnosti. 1. mši v našem kostele bude sloužit na Štěpána – v úterý 26. 12. 2017.

Hned další den – 27. 12. 2017 pořádáme oblíbenou vánoční mši od J. J. Ryby, v podání vám dobře známého souboru ReBelcanto.

Do konce letošního roku nás také čeká důležitý úkol: dobře připravit rozpočet na rok 2018 a také dlouhodobý výhledový rozpočet.

Co se týče investic do konce letošního roku, rádi bychom svépomocí zrealizovali svedení vody tekoucí z Mílové hůry k vlakové zastávce a potom na silnici do obce.

V polovině října začala zhotovitelská firma realizovat II. etapu rekonstrukce střechy kostela sv. Štěpána.

Jsem si vědom, že některé informace o dění v naší obci jsem opomněl. Právě jsem si vzpomněl, že SDH 22. okrsku se dohodly, že 1x ročně uspořádají tzv. námětové cvičení s cílem nacvičit si dálkovou dopravu vody. Letos se toto cvičení konalo na začátku června v Řitonicích. Zúčastnily se jej sbory: Ledce, Prodašice, Veselice a Řitonice. Cvičení probíhalo pod řízením starosty okrsku p. Jana Mikoláška a velitele okrsku p. Josefa Šíby. Dálkové vedení mělo délku cca 420 m a ukázalo, kde je co zlepšovat. Dne 24. 6. 2017 jsme se zúčastnili okrskové soutěže, která se konala v Prodašicích.

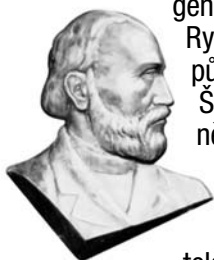
V létě uspořádal SDH naší obce 2 taneční zábavy.

Závěrem vás zvu na všechny připravované kulturní akce a přeji vám pevné zdraví, pozitivní myšlení, neutuchající humor, prostě vše dobré, co si jen lze přát.

Josef Pavlíček
starosta obce Řitonice

RYBOVA MŠE V KOSTELE SV. ŠTĚPÁNA

Jakub Jan Ryba a Česká mše vánoční, také uváděná jako mše **Hej mistře** nebo lidově „**Rybovka**“ patří po generace k času vánočnímu. Jakub Jan Ryba (*26. 10. 1765 – † 8. 4. 1815) se původně jmenoval Jakub Šimon, jméno Šimon neuzíval a přidal si, pravděpodobně po otci, jméno Jan. Byl rožmitálským učitelem, žil v chudobě a nepochopení, pronásledován psychickou nemocí.

Hudební historií je řazen mezi skladatele přelomu klasicismu a romantismu, byl autorem zhruba 1 300 kompozic různého rozsahu a nejrůznějších forem, z nichž převažovala duchovní hudba. Sbíral též lidové písně, které sepsal do sborníků českých písní, Pozoruhodnou úroveň má jeho hudba pro varhany uspořádaná v rukopisném sborníku z r. 1798 *Novae et liberatae cogitationes*. Jeho nejslavnější, dodnes nejhranější a nejpobulárnější skladbou pro vánoční období je však již zmíněná Česká mše vánoční, která má ryze pastorální ráz a je na svou dobu pokrokově opatřena českým textem. Pro svou prostou, radostnou a svěží atmosféru, byla a stále je srozumitelná a přístupná širokému obecnstvu. Proto ji každoročně slycháváme v různých prostředích a provedeních v koncertních sálech, kostelích, ale i na náměstích nebo dokonce pražském hlavním nádraží. Autor chtěl oslovit lidi různých společenských vrstev, vzdělání i věku a vtáhnout každého posluchače do děje, aby jej mohl ve svém srdci opravdu prožít, ne pouze pasivně vnímat jako něco nedosažitelného. V tom nepochybně spočívá kouzlo a moc této vánoční mše.

Po několik posledních let máme i v Řitonicích vánoční čas spojený s Rybovou mší v kostele sv. Štěpána.

Z prvního benefičního koncertu na podporu projektu vedoucímu k opravě střechy kostela se stává tradice, oblíbená u posluchačů i interpretů.

Českou mši vánoční v Řitonicích si můžete poslechnout i letos, tentokrát ve středu 27. prosince v 18,00 hodin. Rybovu mši také letos uslyšíme v provedení komorního vokálně-instrumentálního souboru ReBelcanto, který založil v roce 1988 pedagog pardubické konzervatoře, hudební skladatel Miroslav Raichl (*1930 – †1998). Tvořili jej studenti pěveckého oddělení konzervatoře, většinou ze třídy prof. Svatavy Šubrtové. Mnozí z bývalých členů dnes vystupují na předních českých i zahraničních scénách. Souborem prošly desítky nadaných studentů a mnozí se rádi vrací, někteří třeba jen aby se setkali při vánočním zpívání, a my jsme rádi, pokud tomu tak je zrovna v Řitonicích.

Soubor ReBelcanto se vlastním koncertem představil v řitonicím kostele v říjnu 2016. I tehdy potvrdil, že se výrazně odlišuje od jiných pěveckých sborů, nejen tím, že je složen z profesionálních hudebníků.

V loňském roce ReBelcanto svou – toho roku v pořadí osmou a poslední „Rybovku“, zpívalo v Řitonicích. Potěšilo mě konstatování, že právě ta řitonicí mše se interpretům pro svoji nezaměnitelnou atmosféru líbila ze všech nejvíce.

Přeji nám všem, abychom si společně i tu letošní Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby v kostele sv. Štěpána v Řitonicích pěkně užili.

Jaroslava Vávrová

INFORMACE O CYKLU VLASTIVĚDNÍCH PŘEDNÁŠEK

Rozsáhlý cyklus vlastivědných přednášek začal 22. září 2017. O rodu pánů z Vartenberka hovořil odborný pracovník Muzea Českého ráje v Turnově **Mgr. Jiří Sajbt**, který představil hlavně počátky tohoto významného rodu a jeho usídlení v Českém ráji i na Sobotecku. Svá slova přiblížil prezentací rodokmenu Markvarticů a Vartenberků i mapkami obchodních cest té doby. Slova se ujal také patron podvečera, **univ. prof. PhDr. Josef Žemlička, DrSc.**, řadu let profesor Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a odborný pracovník Historického ústavu Akademie věd ČR; také krajan – chalupář z Přepeř. Úspěšná přednáška vyvolala řadu dotazů. Přítomní si prohlédli výstavku knih k tématu, někteří si dali podepsat knihy prof. Žemličky.

Kromě výborné úrovně přednášky pořadatele nejvíce překvapil a potěšil zájem veřejnosti. Do sálu spořitelny přišlo více než sto posluchačů ze Sobotky a širokého okolí. Přijeli zájemci o historii až z Turnovska, z Bakova nad Jizerou, z Kosmonos, z Dolního Bousova, z Jičína atd. Většina se řádně podepsala do návštěvních archů, které budou na konci cyklu

podkladem pro udělení diplomu a odznaku Patriot Sobotecka.

Na druhém podvečeru 13. října 2017 Mgr. Ondřej Vodička, odborný pracovník Oddělení pro soupis a studium rukopisů Masarykova ústavu a Archivu Akademie věd České republiky, vyprávěl o rodu pánů Zajíců z Házmburka, zvláště o Mikuláši Zajícovi z Házmburka, jenž dle pověstí zničil za husitských válek Sobotku. Připomenut byl i rod Šelmberků, neboť na přímluvu Jana ze Šelmberka byla Sobotka povýšena na město. Patronem podvečera je významný český historik, **prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc.**

Třetí podvečer **10. listopadu 2017** byl věnován rodu pánů Popelů z Lobkovic. Založili na Kosti pivovar, v Sobotce postavili nový kostel a věnovali mu monstanci a graduál. Přednášku přednesla **doc. PhDr. Marie Ryantová, CSc.**, z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Známe ji jako editorku 5. vydání Pekařovy Knihy o Kosti a jedné kapitoly z ní – Proměny Netolického – v Knihovničce Českého ráje.

Následovat bude **8. prosince 2017** podvečer věnovaný Albrechtu z Valdštejna. Zajímavosti o něm a jeho vztahu k našemu kraji se dozvíte z úst **doc. PhDr. Zdeňka Hojdy, CSc.**, z Filozofické fakulty UK v Praze. Věříme, že přijede i emer. ředitel Státního okresního archivu v Jičíně a autor řady prací o Valdštejnovi **PhDr. Jindřich Francek**.

Podvečery se konají vždy **v pátek v 18 hodin v sále spořitelny v Sobotce**. Podrobnosti a přesné údaje

o jednotlivých přednáškách najdete průběžně v našem Zpravodaji Šrámkovy Sobotky, na plakátech a na vývěškách MKS Sobotka a na internetových stránkách MKS a MK FŠ. **Cyklus přednášek bude pokračovat i v roce 2018**.

Těšíme se na Vaši účast. Veškeré dotazy vám rádi zodpoví pracovníci MKS a MK FŠ v Sobotce nebo koordinátor celého cyklu Karol Bílek.

Karol Bílek

ČERNÁ KRONIKA OBCE VESELICE A OKOLÍ

Za uplynulých šest měsíců nemuseli policisté Obvodního oddělení v Dobrovici řešit v obci Veselice ani jeden závažnější případ. Pouze na konci dubna přijali oznámení o odcizení soumrakového spínače veřejného osvětlení, umístěného na čekárně autobusu, kdy jeho odcizením způsobil pachatel obci škodu ve výši 1 500,-Kč. Do dnešního dne se pachatele přestupku nepodařilo vypátrat.

V okolních obcích nápad trestné činnosti oproti předchozímu období výrazně klesl. Kromě pár případů sousedských neshod, které policisté vyřešili buď na místě domluvou, nebo oznámením správním orgánu, nemuseli řešit nic závažnějšího.

Dne 3. 10. 2017 v odpoledních hodinách, na silnici II. třídy mezi obcemi Řitovice – Domousnice, vyjíždě-

la hlídka Dopravního inspektorátu, Krajského ředitelství v Mladé Boleslavi k vážné dopravní nehodě, při které došlo k havárii vozidla Škoda Fabia, které řídila mladá žena. Šetřením na místě policisté zjistili, že řidička nepřizpůsobila rychlost jízdy stavu a povaze komunikace, vlastnostem vozidla a svým schopnostem a po průjezdu zatáčkou na rovném úseku komunikace uvedla vozidlo do smyku, ve kterém přejela vpravo mimo komunikaci, kde narazila přední část vozidla do stromu a dále zadní část vozidla narazila do dalšího stromu. Následkem nárazu se vozidlo převrátilo na bok a zůstalo stát na poli mimo komunikaci. Řidička byla se zraněními převezena do Krajské nemocnice v Liberci. Případ dále policisté šetří.

**prap. Jan Procházka
Dobrovice**

INFORMACE ZE ŽIVOTA V NAŠÍ OBCI TRADIČNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

V sobotu 12. srpna 2017 se uskutečnil tradiční turnaj ve stolním tenise. Hrál se za krásného počasí na dvou stolech před Veselskou hospůdkou. Turnaje se zúčastnilo 11 mužů, 7 žen a 3 děti. V těchto třech kategoriích se hrálo systémem „každý s každým“.

V nejmladší kategorii zvítězila DANIELA MATOUŠKOVÁ, na druhém místě se umístil PETR HOFMAN a třetí místo obsadila DIANA FODOROVÁ.

V kategorii žen bylo pořadí následující: první místo MARTINA FODOROVÁ, druhé místo JANA MATOUŠKOVÁ a třetí místo VERONIKA BRADNOVÁ

V kategorii mužů zvítězil DUŠAN KONÝVKA, druhé místo obsadil BRAŇO FODORA a na třetím místě se umístil DANIEL SUK.

Díky patří Evě Konývkové, která zajistila rozpis utkání, prováděla zápisy a závěrečné sčítání a vyhodnocení.

Poděkování patří hasičům za příspěvek na ceny a zajištění občerstvení. Na závěr bych chtěl poděkovat všem účastníkům, kteří si našli chvíli a přišli si zahrát, poseďte, popovídat a hlavně se sejt.

Díky všem

Dušan Konývka

CYKLOVÝLET

V sobotu 9. září se uskutečnil další cyklovýlet okolím Veselice. Sraz účastníků byl ve 13.30 u hospůdky. Po dostavení opozdílů jsme vyjeli východním směrem do kopečku a odbočili k vodojemu. Podél vyschlého rybníku a chat naše cesta vedla přes Křížánek na Zeleneckou Lhotu, kde jsme udělali společnou fotografii všech účastníků. Během cesty se objevila informace, že právě dnes, v den našeho výletu je zde „Bleší trh“. Bylo to trochu mimo trasu, ale nikomu to nevadilo. Bleší trh se konal na hřišti, kde bylo možno zakoupit nějaké drobnosti, nebo si dopřát občerstvení - pivo, limo, buřty, zákusky a palačinky s marmeládou. Byla to neplánovaná, ale příjemná zastávka, která všechny potěšila.

Odtud naše cesta vedla přes Skuřinu, Mrkvojedy do Markvartic, kde nikdo neprojevil zájem o občerstvení v místní hospodě. Tak jsme jeli dál přes Rakov, Hřmenín, Sedliště, Staré Hradky až do Libáně. Zde byla plánovaná

zastávka se zmrzlinovým osvěžením v cukrárně a tu jsme všichni uvítali.

Po odpočinku nás silnice vedla na Záhuby, kde jsme odbočili a poľní cestou dojeli do Bačálek. Tam v místní hospodě proběhlo zhodnocení výletu. Potěšilo mě, že 3 mladé rodiny cestovaly s malými dětmi v přívěsu za kolem. Je vidět, že jsou svým dětem sportovním příkladem, což dosvědčuje i malý Matěj Bulíř, který se též dřív vozil v přívěsu a nyní už sám jel na svém kole.

Jedním z předpokladů úspěchu výletu na kole, je počasí a to nám přálo. Možná to bylo i proto, že to byl 9. cyklovýlet, který se konal 9. 9. 2017 a bylo nás 21.

Děkuji všem za účast, těším se na jubilejní 10. ročník a doufám, že naše řady rozšíří další milovníci cyklovýletů.

Zdeněk Srb

INFORMACE Z ČINNOSTI SPOZ VESELICE

- ✓ **Dne 24. května 2017** proběhlo přezkoumání hospodaření obce za rok 2016 podle § 2 a § 3 zákona č. 420/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při kterém nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
- ✓ **ZO projednalo** a schválilo Závěrečný účet obce za rok 2016 spolu se Zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2016 bez výhrad.
- ✓ **ZO projednalo** a schválilo předloženou Účetní závěrku za rok 2016 spolu se zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření krajským úřadem a inventarizační zprávou.
- ✓ **ZO projednalo** a schválilo žádost manželů Hrdých o odkoupení části obecního pozemku p. č. 119 cca 135 – 140 m². Zároveň ZO schválilo záměr prodeje části pozemku p. č. 119 v rámci narovnání vlastnických vztahů. ZO nepožaduje zpracování znaleckého posudku a schválilo cenu obvyklou při prodeji v těchto případech, t.j. 25 Kč/m².
- ✓ **ZO projednalo** a zamítlo žádost o příspěvek na linku bezpečí.
- ✓ **V průběhu srpna** proběhla plánovaná výměna vodoměrů. Počet m³ k zaplacení a výši vodného k datu výměny můžete zjistit na webových stránkách obce: www.veselice.e-obec.cz a zaplatit buď hotově u M. Šafránkové nebo převodem na účet obce č. ú. **35429181/0100**, jako VS uvádět číslo popisné a do zprávy pro příjemce své jméno. Cena m³ po výměně činí 25 Kč.
- ✓ **V důsledku ztráty vody** ve studni na hřbitově zastupitelé jednali o možnosti umístění nádoby s vodou.
- ✓ **ZO projednalo** a schválilo finanční odměnu 1 200,- Kč V. Buckovi, M. Šoltysovi, F. Pažoutovi, R. Jakubcovi za opravu hasičského vozu.
- ✓ **Zastupitelé jednali** o nebezpečném parkování u rybníka v Domousnicích o potřebě umístění omezujícího dopravního značení.
- ✓ **Starosta obce seznámil ZO** s cenovou nabídkou na zpracování projektu na opravy místních komunikací firmou NaZ Geodet.
- ✓ **ZO prohlásilo** pozemek č. p. 243/5 za veřejné prostranství.
- ✓ **Dne 26. září** proběhlo dílčí přezkoumání hospodaření obce za rok 2017, při kterém nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
- ✓ **K 1. listopadu 2017** nemají zaplacené poplatky za TKO za rok 2016 čtyři majitelé rekreačních objektů (celkem 2 200 Kč) a poplatek za psa jeden majitel (30 Kč).
- ✓ **Ke stejnému datu** dluží šest domácností trvale žijících občanů a pět majitelů rekreačních objektů poplatky za TKO za letošní rok – celkem 10 450 Kč.
- ✓ **Poplatek za psa** dluží 4 majitelé (celkem 255 Kč).

**Miroslav Pažout starosta obce,
Marcela Šafránková**

INFORMACE Z ČINNOSTI OÚ VESELICE

Velkou společenskou akci, kterou jsme uspořádali 28. 5. 2017 bylo **vítání občánků, společně se setkáním jubilentů.**

K uvítání dětí do života v naší (vesničce) obci, se dostavili se svými rodiči:

*Dědková Veronika
Hübnerová Isabela
Rysová Marika
Masák Lukáš*

Na toto setkání jsme pozvali tyto občany:

<i>Doškářová Vlasta</i>	<i>Antošová Ludmila</i>
<i>Runčíková Hana</i>	<i>Rys Václav</i>
<i>Boukalová Irena-Marianna</i>	<i>Bucková Ludmila</i>
<i>Rýdlová Hana</i>	<i>Novák Petr</i>
<i>Bobková Zuzana</i>	<i>Brezani Martin</i>
<i>Cidlinová Jana</i>	

Po přivítání Všech přítomných panem starostou, vystoupili naši nejmenší školáci s programem všem pro radost a zpestření nedělního odpoledne při milém posezení.

14. 10. 2017 jsme uspořádali **Podzimní odpoledne pro děti.**

Sešli jsme se ve 14.00 hodin u váhy a po té účastníci odcházeli ve skupinkách po vyznačené trase a plnili připravené poučné úkoly na různých stanovištích. Některé děti sami, ty menší s pomocí rodičů. Trasa vedla k chatám, kolem židovského hřbitova. „Boru“, směrem k bytovkám na nové budoucí hřiště, kde si pouštěli draky, opékali špekáčky a vydlabávali dýně. Odměnou bylo hledání pokladu. Při hodnocení všech splněných úkolů dostali „dračí“ medaili.

Podzimní odpoledne se vydařilo krásným slunečným počasím.

Nyní připravujeme vánoční setkání, na které Vás všichni srdečně zveme.

Za SPOZ

**Jarmila Bulířová
Věra Pažoutová**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

VÝROČÍ

85 let	1. srpna	Josef Tremł
75 let	19. září	Václav Rys
65 let	8. prosince	Petr Novák
60 let	9. října 27. prosince	Martin Brezáni Zuzana Bobková
55 let	26. července	Vladimír Burda
45 let	19. srpna 1. září 10. října 14. října	Martin Šoltys František Pažout Pavlína Křížová Milan Rys
40 let	13. července 27. července 8. října 23. října	Milan Masák Petr Dědek Jaromír Šuk Martina Jakubcová
35 let	27. listopadu	Šárka Brzobohatá
30 let	20. srpna	Jan Cidlina
25 let	14. října	Radek Červa
20 let	25. srpna	Kristýna Rysová
5 let	27. července	Matyáš Brzobohatý

40 let společného života oslavili dne 15. října **Věra a Miroslav Pažoutovi**.

PŘIHLÁŠENA

Jiřina Tremlová, Josef Tremł – Veselice č. ev. 11

ODHLÁŠENA

Kristýna Janurová

ZEMŘELA

Dne 3. října 2017 paní **Vlasta Doškářová** ve věku 96 let.

ČTENÁŘSKÉ DOPISY A OHLASY

VZPOMÍNKA

Moc vzpomínáme na svého manžela, tatínka a dědečka **pana Jaroslava Pelce**, naposledy bytem Veselice č. p. 10, který zemřel před 40 lety (20. října 1977) ve věku 54 let. Kdo jste ho znali, vzpomeňte si s námi.

Manželka Marie, dcery Liběna a Ivana s rodinami

Dne 14. listopadu uplynulo 10 let od úmrtí **pana Václava Jansy**, rodáka z Veselice a dne 20. září jsme se rozloučili s naší milou maminkou **paní Miloslavou Jansovou** z Bulovky, rodačkou z Bačalek.

Na rodiče vzpomínají synové

Marcela Šafránková

PŘÍSPĚVATELÉ NA ČASOPIS

NA ZPRAVODAJ PŘÍSPĚLI (OD 3. 5. 2017 DO 1. 11. 2017):

Šifaldová M. – 100 Kč, ing. Halama – 200 Kč, Křížovi – 100 Kč, Runcík J. – 876 Kč, Matějková M. – 200 Kč, Popule J. – 50 Kč, Marešová M. – 100 Kč, Bucková J. – 200 Kč, Pokorný Z. – 200 Kč, Dufkovi – 300 Kč, Drobná L. – 50 Kč, Tauchmanovi 600 Kč, Šmejklův L. – 150 Kč, Železná M. – 100 Kč, Kopecká N. – 330 Kč, Koliáš J. – 115 Kč, Fischer K. – 175 Kč, Jansovi – 400 Kč, OÚ Řitonic – 1 000 Kč, J. Drahorad – 200 Kč.

*Všem přispěvatelům
redakční rada upřímně děkuje*

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Vánoční svátky - svátky klidu a pokoje:

Pro většinu lidí jsou přípravy každoročně plné shonu s úklidem, pečením cukroví a nakupováním dárků. Víme, že toto není nejdůležitější, ale většina z nás tím každoročně prochází. Je pravda, že nakonec jsme rádi za vytvoření sváteční vánoční atmosféry a pohody. Vyzdobený domov a návštěvy nejbližších jsou nám všem milé. Zastavíme se po celoročním shonu. Problémy, které nás trápí na chvíli ustoupí do pozadí. Veškeré tradiční zvyky rádi prožíváme.

Jednou z novodobých vánočních tradic, o které se stále častěji hovoří, je

Betlémské světlo.

Myšlenka šíření předvánočního pokoje a míru vznikla v Rakousku, odkud se rozšířila do pětadvaceti zemí světa. Úplně poprvé plamínek přicestoval v roce 1986 letadlem do Lince, kde se stal součástí vánoční sbírky rakouského rozhlasu a televize na pomoc zrakově postiženým dětem nazvanou "Světlo ve tmě".

Historie:

Plamínek zažehnutý v Betlémě (v místě narození Ježíš Krista) a rozvážený skauty do řady míst v mnoha evropských zemích, zpravidla bývá ve speciálním bezpečnostním obalu letecky dopraven do Vídně, kde ho rakouští skauti předají delegacím z celé Evropy.

K nám Betlémské světlo poprvé putovalo v rukou exilových skautů v prosinci 1989.

Tato původně charitativní akce, kterou vymyslela Ada Brandstetter (rozená Kusch z města Planá) se poprvé uskutečnila v Rakousku v roce 1986 pod záštitou hornorakouské ORF. Později se začala šířit i do dalších zemí, což také inicioval Paul Rubig (OVP) a putuje téměř do všech domácností napříč Evropou.

Mohla je také inspirovat pověst italského města Florencie.

Římský papež Urban II. (1088–1099) vyzval v té době evropské rytíře, aby zorganizovali válečnou výpravu do Palestiny a osvobodili od mohamedánů především Betlém a Jeruzalém – rodiště a hrob Ježíše Krista. Podle červených křížů, které si připevňovali na oděvy, se jim proto začalo říkat „křížáci“. Dalo se na ni najmout i několik mládenců z Florencie. Jeden z nich při odjezdu přísahal, že když výpravu přežije a vrátí se, donese do rodného města plamínek ohně z věčného světla, které hoří v Betlémské basilice. Málokdo mu tehdy věřil. Po několika letech, těsně před Vánocemi, se před branami města objevilo několik otrhaných a zubožených postav, v jejichž čele šel jeden s hořící svící. Těžko v nich Florentinové poznávali svoje syny, kteří před lety odešli z domova do války proti mohamedánům. Všichni ale přísahali, že plamínek na svíci, kterou nesli, je skutečně přímo z Betléma. Ochránili ho v každém počasí, vezli ho po souši i po moři, jen aby splnili svůj slib.

Ve středověku to tak bylo první a zároveň poslední Betlémské světlo.

Ale nápad byl na světě! Dopřít před Vánocemi do Rakouska světlo z Betléma, jako poděkování těm, kteří ochotně a rádi přispějí nějakým způsobem postiženým dětem. V té době nikdo z nich ovšem netušil, že za pár let se z tohoto nápadu zrodí jeden z novodobých vánočních zvyků.

Období mezi Vánocemi a Novým rokem je zvláštní svou atmosférou a betlémské světlo, které září v mnoha domácnostech umocňuje vánoční atmosféru.

Plamínek svíčky svítí téměř v každé rodině u štědrovečerní večeře a při rozdávání dárků. Tím je umocněna výjimečnost Betlémského světla.

Navrátilovi

Ke zpracování bylo použito textů z Wikipedie a z Internetu

Přejeme Vám a Vaším blízkým krásné svátky vánoční.

V novém roce 2018 hodně pohody, štěstí a pevné zdraví.

Redakční rada a Zastupitelstvo obce

Zpravodaj Veselice vydává Místní zastupitelstvo obce. Redakční rada pracuje ve složení: předseda: Ing. Jiří Campr, členové: M. Pažout, F. Pažout, F. Navrátil, J. Bulířová, Z. Poláková, M. Šafránková, J. Soltys. Zpravodaj vychází dvakrát ročně a je dodáván zdarma. Za obsah článků odpovídají autoři. Prosíme o zaslání případných návrhů, připomínek a finančních příspěvků na adresu: Paní M. Šafránková, Veselice č. p. 8, PŠC 294 04 Dolní Bousov. Redakční radu můžete kontaktovat elektronicky na adrese: E-mail: zpravodajveselice@centrum.cz Web: www.veselice.e-obec.cz. Zaslání příspěvků – číslo účtu u mBank je: 670100-2210595734/6210. Vydávání časopisu povoleno dokumentem Ministerstva kultury ČR event. č.: MK-ČR-E-1844